

Solbær

Ribes nigrum

Solbær skylder sit navn, at forstavelsen-sol- er en forvanskning fra ordet 'sort'.

Den er en almindelig busk i danske haver.

Den dyrkes for sine velsmagende bærs skyld og kan blive op til 2 meter høj.

Busken er løvfældende og ældre grene kan slå rødder, hvis de har jordkontakt.

Den vokser gerne på fugtig og næringsrig jord og kan herhjemme findes forvildet i krat og ellesumpe. Dog oftest i Østdanmark og på øerne.

Såvel blade og knopper har stærkt duftende kirtler.

Bladene høstes som smagsforstærker til urtete og marmelader.

Blomsterne er klokkeformede. De er udvendigt grønne og har et rødt indre.

De hænger i klaser a 6-10 stk. fra bladhjørnerne.

Frugten er glat og sort. Bærrene modner i juli.

Solbær kan bruges til alt, hvor frugt indgår: tærter, gele, sirup og konfiture.

Solbær er relativ ny i danske haver, men har bredt sig siden 1800-tallet og dyrkes i dag kommercielt ikke mindst, fordi indholdet af c-vitamin er meget højt, hvilket forklarer, hvorfor solbær indgår i megen folkemedicin:

Solbær har været brugt som et middel mod gigt og halsbetændelse. Mod mavepine anbefales egeløv og solbærblade kogt i eddike og kuldsværhed kureres bedst med et glas solbærrom.

Grene af solbær hængt på huset sankt Hans aften værner desuden mod hekseri.

Sydpå kaldes Solbær Johannesbær.